

ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2018/1575**z 9. augusta 2018****o opatreniach pre určité grécke kasína SA.28973 – C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009)
vykonaných Gréckom***[oznámené pod číslom C(2018) 5267]***(Iba grécke znenie je autentické)****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKA KOMISIA

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ⁽¹⁾,

keďže:

1. POSTUP

- (1) Dňa 8. júla 2009 spoločnosť Consortium Loutraki SA – Club Hotel Loutraki SA ⁽²⁾ (ďalej len „sťažovateľ“ alebo „kasíno Loutraki“) podala sťažnosť Európskej komisii (ďalej len „Komisia“) týkajúcu sa gréckych právnych predpisov o systéme odvodov zo vstupného do kasín s tvrdením, že tento systém predstavuje štátnu pomoc pre niektorých prevádzkovateľov kasín. V e-maile zo 7. októbra 2009 sťažovateľ uviedol, že nenamietá proti zverejneniu svojej totožnosti. Dňa 14. októbra 2009 sa konalo stretnutie útvarov Komisie a zástupcov sťažovateľa. Listom z 26. októbra 2009 sťažovateľ poskytol ďalšie informácie na podporu svojej sťažnosti.
- (2) Dňa 21. októbra 2009 Komisia postúpila sťažnosť Grécku a požiadala ho o vyjasnenie vznesených otázok. Grécko odpovedalo Komisii 27. novembra 2009.
- (3) Dňa 15. decembra 2009 Komisia postúpila odpoveď Grécka sťažovateľovi. Dňa 29. decembra 2009 sťažovateľ predložil pripomienky k odpovedi Grécka.
- (4) Komisia požiadala Grécko o ďalšie informácie 25. februára, 4. a 23. marca a 13. apríla 2010. Grécko na tieto žiadosti odpovedalo 10. marca a 1. a 21. apríla 2010.
- (5) Rozhodnutím zo 6. júla 2010 (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“) Komisia informovala Grécko, že začala formálne vyšetrovanie konanie podľa článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), pokiaľ ide o opatrenie vykonávané Gréckom, konkrétne účtovanie nižšej sadzby dane na vstupné do určitých kasín (ďalej len „opatrenie“). Rozhodnutie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* ⁽¹⁾ a zainteresované strany boli vyzvané, aby predložili svoje pripomienky.
- (6) Komisii boli 4. augusta 2010 doručené pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania od dvoch údajných príjemcov opatrenia: kasína Mont Parnès ⁽³⁾ a kasína Thessaloniki ⁽⁴⁾.
- (7) Komisia dostala pripomienky Grécka k rozhodnutiu o začatí konania 6. októbra 2010. Grécke orgány predložili dodatočné informácie o spornom opatrení 12. októbra 2010.
- (8) Sťažovateľ predložil svoje pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania listami z 8. a 25. októbra 2010.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 235, 31.8.2010, s. 3.

⁽²⁾ Consortium – Loutraki S.A. – Club Hotel Casino Loutraki S.A. (Κοινωπραξία Δ.Α.Ε.Τ. – Λουτρακι Α.Ε. – Κλαμπ Οτελ Λουτρακι Α.Ε.), Voukouristiou 11, Akti Poseidonos 48, Loutraki, Atény 10671, Grécko.

⁽³⁾ Elliniko Kasino Parnithas A.E., Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Grécko.

⁽⁴⁾ Regency Entertainment Pochgionki kai Touristikí A.E., Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Grécko a 13. km Thessaloniki-Polygyrou, 55103 Solún, Grécko.

- (9) Listom z 29. októbra 2010 Komisia gréckym orgánom postúpila pripomienky kasína Mont Parnès a kasína Thessaloniki. Listom zo 6. decembra 2010 grécke orgány predložili svoje stanoviská k pripomienkam tretích strán.
- (10) Dňa 24. mája 2011 Komisia prijala rozhodnutie 2011/716/EÚ⁽¹⁾ (ďalej len „konečné rozhodnutie z roku 2011“), v ktorom dospela k záveru, že opatrenie predstavuje nezlučiteľnú a neoprávnenú štátnu pomoc a nariadila vrátenie pomoci.
- (11) Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 3. augusta 2011 Helénska republika podala žalobu o neplatnosť konečného rozhodnutia z roku 2011 (vec T-425/11). Žalobu o neplatnosť podala aj spoločnosť Etaireia Akinon Dimosiou AE (vec T-419/11), kasíno Thessaloniki (vec T-635/11), kasíno Mont Parnès (vec T-14/12) a spoločnosť Athens Resort Casino AE Symmetochon (vec T-36/12), ktorá je akcionárom v spoločnostiach kasíno Thessaloniki a kasíno Mont Parnès.
- (12) Rozsudkom z 11. septembra 2014 vo veci T-425/11, Grécko/Komisia⁽²⁾ (ďalej len „rozsudok z roku 2014“) Všeobecný súd zrušil konečné rozhodnutie z roku 2011 keďže dospel k záveru, že Komisia nepreukázala existenciu štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- (13) Komisia sa 22. novembra 2014 odvolala proti rozsudku z roku 2014. Uznesením z 22. októbra 2015 vo veci C-530/14 P, Komisia/Grécko⁽³⁾ (ďalej len „uznesenie z roku 2015“) Súdny dvor zamietol odvolanie Komisie a potvrdil rozsudok z roku 2014. V dôsledku toho Všeobecný súd vyhlásil, že žaloby o neplatnosť konečného rozhodnutia z roku 2011 podané spoločnosťou Etaireia Akinon Dimosiou AE, kasínom Thessaloniki, kasínom Mont Parnès a spoločnosťou Athens Resort Casino AE Symmetochon sa stali bezpredmetnými a nie je potrebné o nich rozhodovať.
- (14) Komisia preto musela opatrenie opätovne preskúmať a prijať nové konečné rozhodnutie.
- (15) Kasíno Loutraki podalo 14. apríla 2017 novú sťažnosť, v ktorej Komisiu požiadalo, aby prijala nové konečné rozhodnutie so záverom, že opatrenie je v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ a je nezlučiteľné s vnútorným trhom, a aby nariadila vrátenie pomoci.
- (16) Komisia 17. novembra 2017 postúpila novú sťažnosť Grécku a vyzvala ho, aby predložilo svoje pripomienky. V odpovedi na žiadosť Grécka o preklady do gréckeho jazyka Komisia 20. decembra 2017 opätovne zaslala dokumenty v gréckom jazyku. Grécko odpovedalo Komisii 26. januára 2018.

2. POSUDZOVANÉ OPATRENIE

2.1. Opatrenie

- (17) Posudzované opatrenie sa týka systému odvodov zo vstupného do kasín v Grécku, ktorý existoval do novembra 2012. V rámci tohto systému sa na vstupné do kasín v Grécku uplatňovala diferencovaná daň na základe toho, či bolo kasíno vo verejnom alebo súkromnom vlastníctve.
- (18) Od roku 1995 sa od všetkých kasín v Grécku vyžaduje, aby od každého zákazníka vyberali vstupné vo výške 15 EUR. Následne sú povinné odviesť 80 % z tejto sumy (12 EUR) gréckemu štátu ako daň zo vstupného. Zvyšných 20 % vstupného (3 EUR) si môžu ponechať, čo sa považuje za odmenu za vystavenie vstupenky a náhradu nákladov.
- (19) Výnimka z výšky vstupného účtovaného kasínami sa v praxi uplatňovala v prípade kasín, ktoré vlastnil štát („verejné kasína“), ako aj v prípade kasína Thessaloniki, ktoré je v súkromnom vlastníctve. Tieto kasína sú povinné vyberať vstupné vo výške 6 EUR od každého zákazníka. Následne sú povinné odviesť 80 % z tejto sumy (4,80 EUR) gréckemu štátu ako daň zo vstupného. Zvyšných 20 % poplatku (1,20 EUR) si môžu ponechať, čo sa považuje za odmenu za vystavenie vstupenky a náhradu nákladov.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/716/EÚ z 24. mája 2011 o štátnej pomoci C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09) poskytnutej Helénskou republikou niektorým gréckym kasínam (Ú. v. EÚ L 285, 1.11.2011, s. 25).

⁽²⁾ Rozsudok Všeobecného súdu z 11. septembra 2014, Helénska republika/Európska komisia, vec T-425/11, ECLI:EU:T:2014:768.

⁽³⁾ Uznesenie Súdneho dvora z 22. októbra 2015, Európska komisia/Helénska republika, vec C-530/14 P, ECLI:EU:C:2015:727.

- (20) V dôsledku tohto opatrenia súkromné kasína odvedú štátu 12 EUR za jedného zákazníka, zatiaľ čo verejné kasína a kasíno Thessaloniki štátu odvedú 4,80 EUR na jedného zákazníka. V zákone sa takisto kasínam umožňuje poskytnúť zákazníkom bezplatný vstup za určitých okolností. Aj v tomto prípade sú však povinné zaplatiť štátu daň zo vstupného buď vo výške 12 EUR, alebo 4,80 EUR na jedného zákazníka, hoci od neho nevybrali vstupné.

2.2. Relevantné ustanovenia gréckeho práva

- (21) Pred otvorením gréckeho trhu kasín v roku 1994 pôsobili v Grécku iba tri kasína, a to kasíno Mont Parnès, kasíno Corfu a kasíno Rodos. V tom čase boli uvedené kasína verejnými podnikmi a ako štátne kluby ich prevádzkovala grécka národná organizácia pre cestovný ruch (ďalej len „EOT“) ⁽¹⁾. Výška vstupného vybraného týmito kasínami bola stanovená rozhodnutiami generálneho tajomníka EOT ⁽²⁾ na 1 500 GRD (približne 4,50 EUR) alebo 2 000 GRD (približne 6 EUR). Po tom, ako Grécko v roku 2002 prijalo euro, regulovaný poplatok za vstup do verejných kasín sa stanovil vo výške 6 EUR.
- (22) Grécky trh s kasínami bol otvorený v roku 1994 prijatím zákona č. 2206/1994 ⁽³⁾, keď sa šesť nových súkromných kasín pripojilo k trom existujúcim štátnym kasínam. V článku 2 ods. 10 zákona č. 2206/1994 sa stanovilo, že cena vstupeniek do kasín v určitých oblastiach bude stanovená ministerským rozhodnutím, v ktorom sa určí aj percentuálny podiel ceny vstupného, ktorý bude predstavovať príjem gréckeho štátu. Ministerským rozhodnutím ⁽⁴⁾ zo 16. novembra 1995 (ďalej len „ministerské rozhodnutie z roku 1995“) minister financií stanovil, že od 15. decembra 1995 musia všetci prevádzkovatelia kasín podľa zákona č. 2206/1994 ⁽⁵⁾ vyberať vstupný poplatok vo výške 5 000 GRD ⁽⁶⁾ (približne 15 EUR). Podľa ministerského rozhodnutia z roku 1995 sa na podniky kasín ďalej vzťahoval právny záväzok ponechať si 20 % ceny vrátane príslušnej DPH ako odmenu za vydanie vstupenky a náhradu nákladov, pričom zvyšná časť sa považuje za verejné poplatky ⁽⁷⁾. V ministerskom rozhodnutí z roku 1995 sa stanovilo, že kasína môžu v osobitných prípadoch umožniť bezplatný vstup ⁽⁸⁾. Dokonca aj v týchto prípadoch museli kasína bez ohľadu na to, že v takýchto prípadoch nevybrali vstupné, odviesť 80 % regulovaného vstupného ⁽⁹⁾. Podľa ministerského rozhodnutia z roku 1995 sa od kasín vyžaduje mesačná úhrada verejných poplatkov ⁽¹⁰⁾. V ministerskom rozhodnutí sa stanovili aj osobitné zľavy na vstupenky platné 15 alebo 30 dní ⁽¹¹⁾. Po prijatí eura v Grécku v roku 2002 sa štandardné regulované vstupné do kasín stanovilo na 15 EUR.

⁽¹⁾ Uvedené tri kasína boli prevádzkované ako podniky EOT v zmysle zákona č. 1624/1951, vyhlášky č. 4109/1960 a zákona č. 2160/1993. EOT ako prevádzkovateľa kasín Corfu a Mont Parnès nahradila spoločnosť Elliniki Etairia Touristikis Anaptyxis (Grécka spoločnosť pre rozvoj cestovného ruchu, ETA), ktorú v plnom rozsahu vlastní grécky štát na základe zákonov č. 2636/1998 a č. 2837/2000, a to až do udelenia licencií uvedeným dvom kasínam na základe zákona č. 3139/2003 (kasíno na ostrove Rodos prevádzkovala EOT až do udelenia licencie v roku 1996).

⁽²⁾ Konkrétne ide o tieto rozhodnutia generálneho tajomníka EOT (vydané v súlade so zákonom č. 1624/1951 a vyhláškou č. 4109/1960): rozhodnutie EOT 535633 z 21. novembra 1991, ktorým sa cena vstupného do kasína Mont Parnès stanovila na 2 000 GRD, rozhodnutie EOT 508049 z 24. marca 1992, ktorým sa cena vstupného do kasín Corfu a Rodos stanovila na 1 500 GRD, a rozhodnutie EOT 532691 z 24. novembra 1997, ktorým sa cena vstupného do kasína Corfu upravila na 2 000 GRD.

⁽³⁾ Zákon č. 2206/1994 z 20. apríla 1994 o vytvorení, organizácii, fungovaní a kontrole kasín a iných vecí, Νόμος 2206, Δημοσιεύθηκε ΦΕΚ 62.

⁽⁴⁾ Ministerské rozhodnutie zo 16. novembra 1995 Y.A. 1128269/1226/0015/ΠΟΛ.1292 – ΦΕΚ 982/B/1995.

⁽⁵⁾ Odsek 1 ministerského rozhodnutia z roku 1995: „Prevádzkovatelia kasín (podľa zákona č. 2206/1994) sú od 15. decembra 1995 povinní vydať každej osobe vstupenku podľa osobitných ustanovení uvedených v nasledujúcich odsekoch.“

⁽⁶⁾ Odsek 5 ministerského rozhodnutia z roku 1995: „Jednotlivá cena vstupného pri vstupe do priestorov s „hracími automatmi“ a „stolovými hrami“ je päťtisíc (5 000) GRD.“

⁽⁷⁾ V prvom pododseku odseku 7 ministerského rozhodnutia z roku 1995 sa uvádza: „Z celkovej ceny vstupenky si kasíno ako podnikateľský subjekt ponechá 20 % ako poplatok za vystavenie vstupenky a na úhradu výdavkov vrátane splatnej DPH, zvyšok predstavuje poplatok štátu.“

⁽⁸⁾ V odseku 6 ministerského rozhodnutia z roku 1995 sa uvádza: „Keď kasíno z dôvodu propagácie alebo sociálneho záväzku neúčtuje osobe vstupné, vydá vstupenku označenú „honoris causa/vstup voľný“ z osobitnej série vstupeniek alebo z osobitného počtadla registračnej pokladne.“

⁽⁹⁾ V druhom pododseku odseku 7 ministerského rozhodnutia z roku 1995 sa uvádza: „Pri vstupenkách s označením „honoris causa/vstup voľný“ sa verejné poplatky platia na základe hodnoty vstupeniek v príslušný deň, ako sa stanovuje v odseku 5 tohto rozhodnutia.“

⁽¹⁰⁾ V prvom pododseku odseku 10 ministerského rozhodnutia z roku 1995 sa uvádza: „Verejné poplatky sa zaplatia príslušnému daňovému úradu najneskôr v desiaty deň každého mesiaca, a to predložením vyhlásenia o poplatkoch vybraných v predchádzajúcom mesiaci.“

⁽¹¹⁾ V prvom a druhom pododseku odseku 8 ministerského rozhodnutia z roku 1995 sa uvádza: „Podľa uvedených odsekov 2 až 7 sa [prevádzkovateľom kasín] povoľuje vydávať dlhodobé vstupenky platné pätnásť alebo tridsať po sebe nasledujúcich dní alebo jeden kalendárny mesiac. Z hodnoty uvedených dlhodobých vstupeniek možno poskytnúť zľavu takto:

a) Štyridsať percent (40 %) z celkovej hodnoty 15 denných vstupeniek platných pätnásť dní. V prípade, že sa tieto vstupenky vydávajú na dva kalendárne týždne, posledné dva týždne každého mesiaca sa vzťahujú na obdobie od 16. dňa do konca mesiaca.

b) Päťdesiat percent (50 %) z celkovej hodnoty 30 denných vstupeniek platných 30 dní alebo jeden mesiac.“

- (23) Hoci prevádzka kasín v Grécku sa vo všeobecnosti riadi zákonom č. 2206/1994 a ministerským rozhodnutím z roku 1995, verejné kasína Mont Parnès, Corfu a Rodos boli vyňaté z uplatňovania uvedeného zákona a rozhodnutia až do udelenia licencie výborom pre kasína. Konkrétne sa v zákone č. 2160/1993 stanovilo, že tieto kasína budú naďalej fungovať ako kluby EOT, a to na základe príslušných ustanovení týkajúcich sa EOT, konkrétne ustanovení zákona č. 1624/1951 ⁽¹⁾, vyhlášky č. 4109/1960 ⁽²⁾ a zákona č. 2160/1993 ⁽³⁾. Na kasíno Mont Parnès, kasíno Corfu a kasíno Rodos sa preto naďalej vzťahoval vstupný poplatok vo výške 6 EUR.
- (24) Na druhej strane všetky nové súkromné kasína, ktoré vznikli od prijatia zákona č. 2206/1994, s výnimkou kasína Thessaloniki, vykonali ministerské rozhodnutie z roku 1995 a stanovili cenu vstupného na 15 EUR. Hoci kasíno Thessaloniki bolo založené a získalo licenciu v roku 1995 na základe zákona č. 2206/1994, uplatňovalo znížený poplatok vo výške 6 EUR, ktorý sa do novembra 2012 vzťahoval na štátne kasína, a to na základe zákona č. 2687/1953 ⁽⁴⁾, v ktorom sa stanovuje, že na podniky založené so zahraničnou investíciou sa majú vzťahovať aspoň také priaznivé podmienky, aké sa uplatňujú na podobné podniky v krajine ⁽⁵⁾. Na kasíno Thessaloniki sa od vydania licencie v roku 1995 vzťahovala požiadavka odviesť štátu 80 % nominálnej hodnoty vstupeniek ⁽⁶⁾.
- (25) Podľa Grécka by sa osobitné ustanovenia uplatniteľné na verejné kasína, ktoré existovali pred zákonom č. 2206/1994, mali považovať za výnimky z uplatňovania všeobecných ustanovení uvedeného zákona č. 2206/1994 a ministerského rozhodnutia z roku 1995. Až do dátumu udelenia licencie podľa zákona č. 2206/1994 sa preto neuvažovalo, že by sa ministerské rozhodnutie z roku 1995 vzťahovalo na verejné kasína, a to ani vo vzťahu k štandardnému vstupnému vo výške 15 EUR, ani vo vzťahu k požiadavke odviesť štátu 80 % z tohto vstupného. Keďže v prípade verejných kasín však zostalo vstupné na úrovni 6 EUR na základe už uplatniteľných rozhodnutí EOT, ktoré sa považovali za osobitné výnimky (už existujúce *lex specialis*), a preto sa na ne nevzťahovali všeobecné ustanovenia zákona č. 2206/1994 a ministerské rozhodnutie z roku 1995, verejné kasína platili len 80 % zo sumy 6 EUR. Rozhodnutia EOT sa za neuplatniteľné považovali v prípade, že kasína po privatizácii už neboli v plnom vlastníctve štátu. Kasína si až po svojej privatizácii začali účtovať bežné vstupné vo výške 15 EUR a začali byť povinné zaplatiť 80 % zo sumy 15 EUR.
- (26) Ďalšia výnimka z uplatňovania všeobecných ustanovení zákona č. 2206/1994 a ministerského rozhodnutia z roku 1995 bola v prospech kasína Mont Parnès po jeho čiastočnej privatizácii podľa zákona č. 3139/2003, v ktorom sa výslovne stanovuje, že cena vstupného do kasína Mont Parnès zostane na úrovni 6 EUR.
- (27) V roku 2000 EOT ako prevádzkovateľa kasína Mont Parnès a kasína Corfu nahradila Ellinika Touristika Akinita AE („ETA“), ktorú v plnom rozsahu vlastní grécky štát. Od konca roku 2000 až do udelenia licencií týmto kasínam podľa zákona č. 2206/1994 v roku 2003 začala ETA ⁽⁷⁾ na začiatku dobrovoľne a neskôr na základe článku 24 zákona č. 2919/2001 postupne prispôbovať povinnosti stanovené pre kasína v zákone č. 2206/1994 s cieľom pripraviť prechod obidvoch v minulosti štátom vlastnených kasín na plne privatizované kasína s licenciou. Počas tohto prechodného obdobia uhrádzala ETA štátu 80 % zo vstupeniek vo výške 6 EUR do kasín Mont Parnès a Corfu. Podľa informácií poskytnutých Komisii nebolo vydané žiadne nové ministerské rozhodnutie a kasíno Corfu naďalej vyberalo vstupné vo výške 6 EUR, a to až do svojej privatizácie v auguste 2010 ⁽⁸⁾, keď začalo účtovať vstupné vo výške 15 EUR.

⁽¹⁾ Zákon č. 1624/1951 z 8. januára 1951 o ratifikácii, zmene a doplnení zákona č. 1565/1950 o zriadení Helénskej organizácie pre cestovný ruch, Νόμος 1624, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 7.

⁽²⁾ Vyhláška č. 4109/1960 z 29. septembra 1960, ktorou sa menia a dopĺňajú právne predpisy týkajúce sa Helénskej organizácie pre cestovný ruch a niektoré ďalšie ustanovenia, Νομοθετικό Διάταγμα 4109, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 153.

⁽³⁾ Zákon č. 2160/1993 z 19. júla 1993 o cestovnom ruchu a iných záležitostiach, Νόμος 2160, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 118.

⁽⁴⁾ Zákon č. 2687/1953 z 10. novembra 1953 o investíciách a ochrane zahraničného kapitálu, Νομοθετικό Διάταγμα 2687, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 317.

⁽⁵⁾ Výhody vyplývajúce z ustanovení zákona č. 2687/1953 sa na kasíno v Solúne vzťahujú v zmysle prezidentského dekrétu č. 290/1995 (z 9. augusta 1995, ktorým sa schvaľujú zahraničné kapitálové investície spoločnosti Hyatt Regency Hotel and Tourism Enterprise, Προεδρικό Διάταγμα 290, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 163). Na základe neho boli kasínu v Solúne udelené rovnaké podmienky ako kasínam Mont Parnès a Corfu.

⁽⁶⁾ Pozri body 16, 17 a 18 rozhodnutia o začatí konania.

⁽⁷⁾ Kasíno Mont Parnès prevádzkovala spoločnosť Elliniko Kasino Parnithas A.E. (EKP) založená v roku 2001 ako dcérska spoločnosť ETA, ktorá je plne kontrolovaná gréckym štátom.

⁽⁸⁾ Podľa informácií poskytnutých gréckymi orgánmi v priebehu formálneho vyšetrovacieho konania bolo kasíno Corfu sprivatizované 30. augusta 2010, keď bolo po medzinárodnej výzve na predloženie ponúk celé základné imanie spoločnosti Elliniki Kazino Kerkiras AE (EKK) predané spoločnosti V&T Korfu Ependyseis Casino AE, ktorá bola zriadená víťazným uchádzačom – konzorciom Vivere Entertainment Emporiki & Symmetochon AE – Theros International Gaming Inc. EKK bola založená v roku 2001 ako dcérska spoločnosť ETA.

- (28) V prípade kasína Rodos bola licencia podľa zákona č. 2206/1994 vydaná v roku 1996 ⁽¹⁾. Kasíno však naďalej uplatňovalo zníženú cenu vstupného, a to až do roku 1999. Výšku vstupného zvýšilo na 15 EUR až po svojej privatizácii v apríli 1999.
- (29) V novembri 2012 Grécko zaviedlo nový právny predpis ⁽²⁾, ktorým sa stanovuje rovnaká výška regulovaného vstupného vo výške 6 EUR pre všetky kasína, verejné alebo súkromné, pričom povinnosťou všetkých kasín je ponechať si 20 % (1,20 EUR) z ceny vstupného ako poplatok za vydanie vstupenky a previesť štátu každý mesiac zvyšných 80 % (4,80 EUR) ako verejný poplatok. Grécko potvrdilo, že tieto právne predpisy sú v súčasnosti stále platné.

3. DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA

- (30) Komisia začala formálne vyšetrovacie konanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, v ktorom vyjadrila pochybnosti o tom, či dochádza k diskriminačnému zdaňovaniu v prospech niekoľkých konkrétne určených kasín v Grécku, na ktoré sa vzťahuje výhodnejší režim zdaňovania ako na zvyšné kasína v krajine.
- (31) Podľa názoru Komisie sa sporné opatrenie odchyľilo od všeobecných gréckych právnych predpisov stanovujúcich bežnú mieru vstupných poplatkov do kasín, a tým sa zlepšilo konkurenčné postavenie príjemcov opatrenia.
- (32) Komisia poznamenala, že sporné opatrenie spôsobilo stratu na verejných príjmoch gréckeho štátu a poskytlo výhodu kasínam s nižšími cenami. V reakcii na tvrdenie gréckych orgánov, že priamym príjmom nižšej ceny vstupeniek je zákazník, Komisia odpovedala, že podpora pre spotrebiteľov môže predstavovať štátnu pomoc podnikom v prípade, že je podmienená používaním konkrétneho tovaru alebo služby od konkrétneho podniku ⁽³⁾.
- (33) Komisia takisto konštatovala, že úroveň zdanenia zrejme nebola stanovená podľa situácie jednotlivých kasín ⁽⁴⁾, a dospela k predbežnému záveru, že opatrenie je selektívne ⁽⁵⁾.
- (34) Komisia dospela k záveru, že sporné opatrenie mohlo narušiť hospodársku súťaž medzi kasínami v Grécku, ako aj trhu s nadobúdaním európskych podnikov. Komisia sa vyjadrila, že plne rešpektuje právo členských štátov regulovať hazardné hry na svojom území v súlade s právom Únie, ale nesúhlasí s tým, že by predmetné opatrenie na základe uvedených argumentov nemalo nijaký vplyv na narušenie hospodárskej súťaže alebo obchod medzi členskými štátmi. V tomto odvetví sú prevádzkovateľmi často medzinárodné hotelové skupiny, ktorých rozhodnutie investovať by mohlo byť ovplyvnené týmto opatrením, pričom kasína môžu byť pre turistov atrakciou, ktorá ich priláka na návštevu Grécka. Komisia preto dospela k záveru, že opatrenie mohlo narušiť hospodársku súťaž a ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi ⁽⁶⁾.
- (35) Komisia dospela k predbežnému záveru, že opatrenie predstavuje neoprávnenú pomoc, keďže ho grécke orgány zaviedli bez predchádzajúceho schválenia Komisiou, a preto sa naň, pokiaľ ide o vymáhanie ⁽⁷⁾, vzťahovalo ustanovenie článku 15 v tom čase platného procesného nariadenia [nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 ⁽⁸⁾].
- (36) Komisia nezistila žiadne dôvody, na základe ktorých by sa sporné opatrenie mohlo považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom, keďže predstavovalo neoprávnenú prevádzkovú pomoc kasínam, ktoré boli príjemcami opatrenia ⁽⁹⁾.
- (37) Komisia napokon konštatovala, že ak sa potvrdia jej pochybnosti o tom, že opatrenie zahŕňalo nezlučiteľnú štátnu pomoc, bude musieť podľa článku 14 ods. 1 procesného nariadenia nariadiť Grécku vrátenie pomoci príjemcami, pokiaľ by to nebolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Na základe ministerského rozhodnutia T/633/29.5.1996

⁽²⁾ Zákon č. 4093/2012, vládny vestník č. I 222 z 12. novembra 2012.

⁽³⁾ Pozri body 19 až 23 rozhodnutia o začatí konania.

⁽⁴⁾ Pozri body 26, 27, 28 a 37 rozhodnutia o začatí konania.

⁽⁵⁾ Pozri body 24 až 29 rozhodnutia o začatí konania.

⁽⁶⁾ Pozri body 30, 31 a 32 rozhodnutia o začatí konania.

⁽⁷⁾ Pozri body 34 a 35 rozhodnutia o začatí konania.

⁽⁸⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá uplatňovania článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽⁹⁾ Pozri body 36, 37 a 38 rozhodnutia o začatí konania.

⁽¹⁰⁾ Pozri body 39 a 40 rozhodnutia o začatí konania.

4. PRIPOMIENKY GRÉCKA A ZAJINTERESOVANÝCH TRETÍCH STRÁN

- (38) Počas formálneho vyšetrovacieho konania boli Komisii doručené pripomienky Grécka, kasína Mont Parnès, kasína Thessaloniki a kasína Loutraki.

4.1. Pripomienky Grécka a kasín Mont Parnès a Thessaloniki

- (39) Pripomienky predložené kasínami Mont Parnès a Thessaloniki (príjemcovia opatrenia), sú v zásade totožné s pripomienkami gréckych orgánov. Ich zhrnutie sa preto predkladá spoločne v rámci tohto oddielu.
- (40) Grécko, ako aj kasína Mont Parnès a Thessaloniki popierajú existenciu štátnej pomoci na základe toho, že štát sa nevzdal žiadneho príjmu, a ak by tomu tak aj bolo, kasína nezískavajú žiadnu výhodu.
- (41) Grécke orgány tvrdia, že cenový rozdiel je iba otázkou cenovej regulácie, keďže vybratá daň predstavuje jednotný podiel z príslušných cien vydaných vstupeniek.
- (42) Podľa gréckych orgánov cieľom stanovenia ceny vstupného a požiadavky odvodu štátu nie je zvýšenie príjmu štátu, ale snaha odradiť osoby s nízkym príjmom od hazardných hier. Skutočnosť, že postup výberu vstupného vytvára aj verejný príjem, nemení povahu tohto kontrolného opatrenia. Podľa gréckych orgánov je preto stanovenie ceny vstupenky pre zákazníkov, ktorí vstupujú do hracích priestorov kasína, zaťažujúcim administratívnym kontrolným opatrením, ktoré však nemá povahu dane a nemožno ho považovať za daňové zaťaženie, ako sa uvádza aj v rozsudku Štátnej rady č. 4027/1998 (najvyššieho správneho súdu Grécka).
- (43) Pokiaľ ide o rozdiely v cenách jednotlivých kasín, podľa Grécka je hospodárska a sociálna situácia jednotlivých kasín rôzna a nemožno ju porovnávať. Grécke orgány tvrdia, že rozdiel medzi poplatkami je opodstatnený z dôvodov verejnej politiky. Tvrdia napríklad, že „okolnosti rozličných kasín sú dostatočným dôvodom a sú plne zlučiteľné s postupom stanovovania rôznych cien vstupeniek do kasín nachádzajúcich sa neďaleko veľkých mestských centier [...] a kasín v odľahlých oblastiach [...] obývaných zväčša vidieckym obyvateľstvom, ktoré má väčšinou nižší príjem a nižšie vzdelanie, a tak existuje väčšia potreba odrádzať ich od hrania hazardných hier než obyvateľov miest“.
- (44) Pokiaľ ide o pripomienku sťažovateľa (kasíno Loutraki), že cena vstupenky v kasíne Corfu sa po privatizácii v roku 2010 zvýšila zo 6 EUR na 15 EUR, grécke orgány odpovedali, že vzdialená zemepisná poloha ostrova Korfu spôsobuje nekonkurencieschopnosť v porovnaní so všetkými ostatnými gréckymi kasínami (a teda nenaruša hospodársku súťaž). Grécke orgány ďalej tvrdia, že z dôvodu ochrany obyvateľov Korfu je nevyhnutné, aby bola cena vstupeniek odrádzajúca, pretože v dôsledku zmeny prevádzkových podmienok kasína po jeho privatizácii sa určite výrazne zvýši dĺžka jeho otváracích hodín, všeobecný rozsah jeho činnosti, ako aj jeho atraktivnosť.
- (45) Grécke orgány a kasína Mont Parnès a Thessaloniki tvrdia, že aj keby existovala výhoda pre kasína s nižšou cenou (pretože prilákajú viac zákazníkov), potom z rovnakého dôvodu nedochádza k strate štátnych zdrojov. Navyše nie je isté, či by pri vyššom vstupnom údajní príjemcovia opatrenia vytvorili viac príjmu pre štát, a preto je údajná strata príjmov hypotetická. Grécke orgány a kasína Mont Parnès a Thessaloniki poukazujú aj na to, že výhodu nižšej ceny vstupeniek získava zákazník, a podiel ceny, ktorú si ponecháva kasíno, predstavuje vyššiu sumu v kasínoch, ktoré si účtujú vstupné vo výške 15 EUR, čo je preto pre nich výhodou.
- (46) Grécke orgány a kasína Mont Parnès a Thessaloniki takisto tvrdia, že neexistuje vplyv na hospodársku súťaž/obchod, keďže všetky kasína pôsobia na miestnom trhu. Spochybňujú možnosť súťaže s inými formami hazardných hier, ktorá sa uvádza v rozhodnutí o začatí konania, a poukazujú na to, že hazardné hry cez internet sú v súčasnosti v Grécku zakázané.
- (47) Grécke orgány a kasína Mont Parnès a Thessaloniki takisto tvrdia, že aj keby sa pripustilo, že znížená výška vstupného vo výške 6 EUR ovplyvnila alebo by mohla ovplyvniť rozhodnutie zahraničnej spoločnosti investovať do kasína v Grécku, táto zahraničná spoločnosť by mohla vždy využiť zákon č. 2687/1953 tak, ako to urobila spoločnosť Hyatt Regency Hotels and Tourism (Solún) S.A. v prípade kasína Thessaloniki.

- (48) Pokiaľ ide o tvrdenia sťažovateľa, že príjemcovia opatrenia môžu poskytnúť bezplatné vstupné, ale odvod vo výške 80 % musia zaplatiť aj v tomto prípade, čo preto zreteľne dokazuje, že opatrenie má charakter pomoci, grécke orgány tvrdia, že tento postup je „výnimočný“, keďže kasína údajne túto výnimku využívajú na poskytnutie bezplatného (zdvorilostného) vstupu najmä VIP osobám alebo slávnym zákazníkom, pričom tento postup je v rozpore s daňovým právom (zákon č. 2238/1994), keďže výdavok na zaplatenie 80 % ceny vstupenky štátu z vlastných zdrojov sa nepovažuje za produktívny výdavok a nemožno ho odpočítať z výnosov spoločnosti (čo by pre spoločnosť, ktorá uplatňuje tento postup, znamenalo značné daňové zaťaženie).
- (49) Grécke orgány a kasína Mont Parnès a Thessaloniki upriamili pozornosť Komisie aj na ďalšie rozdiely medzi kasínami, pokiaľ ide o rozličné daňové a regulačné opatrenia. Tieto rozdiely, ktoré údajne zvýhodňujú kasíno Loutraki („sťažovateľa“), by mali vyvážiť výhody, ktoré príjemcovia opatrenia získali z dôvodu nižšej ceny vstupeniek. Hlavným opatrením, na ktoré sa odvoláva, je skutočnosť, že každé z kasín platí štátu časť ročného hrubého zisku, ale podľa zákona je tento podiel nižší v prípade kasína Loutraki ako v prípade iných kasín. V tejto súvislosti však Komisia v prvom rade poukazuje na to, že ak tieto ďalšie opatrenia uvedené gréckymi orgánmi a kasínami Mont Parnès a Thessaloniki skutočne existujú, môžu predstavovať samostatné opatrenie pomoci v prospech kasína Loutraki, ak sú splnené všetky podmienky stanovené v platných právnych predpisoch Únie o štátnej pomoci. V každom prípade ide o odlišné opatrenia, ako je posudzované opatrenie, ktoré nie sú predmetom tohto rozhodnutia.
- (50) Grécke orgány a kasína Mont Parnès a Thessaloniki nepredložili nijaké pripomienky týkajúce sa zlučiteľnosti a zákonnosti pomoci.
- (51) V reakcii na nové podanie sťažovateľa zo 14. apríla 2017, a najmä na tvrdenie, že vyššia atraktivita kasín, ktoré sú príjemcami opatrenia, v dôsledku nižšieho vstupného a častého poskytovania bezplatných vstupeniek viedla k odchýlke dopytu a k vyššiemu celkovému príjmu, a predstavovala tak výhodu [pozri odôvodnenie (56)], grécke orgány tvrdia, že ani nižšie vstupné, ani bezplatné vstupenky nekorelujú so zvýšením celkových príjmov príslušných kasín.

4.2. Pripomienky kasína Loutraki

- (52) Kasíno Loutraki tvrdí, že opatrenia stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi predstavujú daňovú diskrimináciu v prospech určitých kasín, keďže požiadavka odvodu jednotnej dane vo výške 80 % zo vstupného do kasín štátu sa vzťahuje na rôzne daňové základy, a to na dve rôzne výšky vstupného stanoveného štátom. Výška vstupného do kasín, ktoré sú príjemcami opatrenia, je výrazne nižšia ako pri ostatných kasínach (6 EUR namiesto 15 EUR), čo pre štát znamená stratu príjmov a vzhľadom na narušenie hospodárskej súťaže, ktoré to spôsobuje, predstavuje štátnu pomoc.
- (53) Kasíno Loutraki ďalej tvrdí, že opatrenie nie je objektívne odôvodnené, pretože stanovenie nižších cien vstupného do kasín, ktoré sú príjemcami opatrenia, je v skutočnosti v rozpore so sociálnym cieľom, odôvodnením a charakteristikou určenia ceny vstupného do kasín opísanou v rozsudku gréckej štátnej rady č. 4027/1998. Podľa kasína Loutraki nemožno opodstatnene tvrdiť, že administratívnu kontrolu a sociálnu ochranu možno dosiahnuť účtovaním rôznych cien vstupeniek – v kasíne Mont Parnès (iba 20 km od centra Atén) je výška vstupného 6 EUR, kým v kasíne Loutraki (približne 85 km od centra Atén) je vstupné 15 EUR, v kasíne Thessaloniki (len 8 km od centra Solúnu) je vstupné 6 EUR, kým v kasíne na Chalkidiki (približne 120 km od centra Solúnu) je vstupné 15 EUR.
- (54) Kasíno Loutraki poznamenáva, že hoci Grécko predtým tvrdilo, že znížená cena vstupného vo výške 6 EUR je odôvodnená osobitnými okolnosťami jednotlivých kasín, ktoré sú príjemcami opatrenia, najmä pokiaľ ide o zemepisnú polohu každého kasína (ktorá určuje určité hospodárske, sociálne, demografické a iné osobitosti), kasíno Corfu po svojej privatizácii v auguste 2010 prešlo na cenu 15 EUR bez akéhokoľvek vysvetlenia, prečo sa prestali uplatňovať uvedené osobitné okolnosti.
- (55) Pokiaľ ide o samostatné opatrenia, na ktoré sa odvolávajú Grécko a kasíno Mont Parnès a ktoré údajne zvýhodňujú kasíno Loutraki (najmä pokiaľ ide o to, že kasíno Loutraki odvádza štátu údajne menšiu časť z ročného hrubého zisku v porovnaní s inými kasínami), kasíno Loutraki tvrdí, že v praxi platí rovnakú sumu ako jeho konkurenti, a to v rámci samostatnej dohody s orgánmi.

- (56) V novom podaní zo 14. apríla 2017 predloženom po zrušení konečného rozhodnutia z roku 2011 Všeobecným súdom kasíno Loutraki zdôrazňuje, že výhoda poskytnutá daným opatrením spočíva vo vyššej atraktivnosti kasín, ktoré sú príjemcami opatrenia, ako aj vo výslednej inflácii ich celkových príjmov. Podľa kasína Loutraki by Komisia mala uznať túto výhodu a prijať nové konečné rozhodnutie, v ktorom by konštatovala, že dotknutým opatrením sa jeho príjmom poskytla daná výhoda, pričom by zohľadnila všetky informácie predložené gréckymi orgánmi v priebehu konania pred konečným rozhodnutím z roku 2011.
- (57) Okrem toho kasíno Loutraki tvrdí, že kasína, ktoré sú príjemcami opatrenia, často poskytujú bezplatné vstupenky, čo predstavuje nezávislý, tretí prvok poskytnutej výhody. Pokiaľ ide o tento prvok, kasíno Loutraki žiada Komisiu, aby poskytla všetky informácie a dôkazy potrebné na preukázanie toho, že prax poskytovania bezplatného vstupného je spoločná a rozsiahla a presahuje cieľ výnimky stanovenej v ministerskom rozhodnutí z roku 1995.
- (58) Kasíno Loutraki tvrdí, že opatrenie spĺňa aj ostatné kritériá štátnej pomoci a nie je zlučiteľné s vnútorným trhom, a preto by Komisia mala prijať nové konečné rozhodnutie, v ktorom by konštatovala, že toto opatrenie bolo zavedené protiprávne v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ, a nariadila vrátenie tejto výhody.

5. POSÚDENIE OPATRENIA

- (59) Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi. Na to, aby sa opatrenie mohlo kategorizovať ako pomoc v zmysle uvedeného ustanovenia, musia byť splnené všetky podmienky v ňom stanovené. Po prvé, musí ísť o zásah štátu alebo zásah prostredníctvom štátnych zdrojov. Po druhé, zásah môže mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi. Po tretie, musí poskytovať príjemcovi selektívnu výhodu. Po štvrté, musí narušovať hospodársku súťaž alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže ⁽¹⁾.
- (60) Pokiaľ ide o tretiu podmienku stanovenia pomoci, rozlišuje sa medzi podmienkami výhody a selektívnosti, čo znamená, že nie všetky štátne opatrenia poskytujúce výhodu (t. j. zlepšenie čistej finančnej pozície podniku) predstavujú štátnu pomoc, ale len tie, ktoré takúto výhodu poskytujú selektívnym spôsobom určitým podnikom alebo určitým kategóriám podnikov alebo určitým hospodárskym odvetviam ⁽²⁾.
- (61) Výhodou je každá hospodárska výhoda, ktorú by podnik nemohol získať za bežných trhových podmienok, teda bez zásahu štátu ⁽³⁾. Relevantný je len vplyv opatrenia na podnik, nie dôvod ani cieľ zásahu štátu ⁽⁴⁾. Výhoda je prítomná vždy, keď sa v dôsledku zásahu štátu zlepší finančná situácia podniku za podmienok, ktoré sú odlišné od bežných trhových podmienok. Pri posúdení výhody sa porovná finančná situácia podniku po prijatí opatrenia s jeho finančnou situáciou v prípade, že by sa opatrenie neprijalo ⁽⁵⁾. Keďže podstatný je len vplyv opatrenia na podnik, nie je dôležité, či je výhoda pre podnik povinná v tom zmysle, že sa jej nemohol vyhnúť alebo ju odmietnuť ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 21. decembra 2016, spojené veci C-20/15 P a C-21/15 P, Komisia/World Duty Free Group, ECLI:EU:C:2016:981, bod 53 a tam citovaná judikatúra.

⁽²⁾ Pozri veci C-20/15 P a C-21/15 P, Komisia/World Duty Free Group, ECLI:EU:C:2016:981, bod 56 a vec C-6/12 P Oy, ECLI:EU:C:2013:525, bod 18.

⁽³⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 11. júla 1996, SFEI a iní, C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, bod 60; rozsudok Súdneho dvora z 29. apríla 1999, Španielsko/Komisia, C-342/96, ECLI:EU:T:1999:210, bod 41.

⁽⁴⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 2. júla 1974, Taliansko/Komisia, C-173/73, ECLI:EU:C:1974:71, bod 13.

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Komisie 2004/339/ES z 15. októbra 2003 o opatreniach vykonaných Talianskom pre RAI SpA (Ú. v. EÚ L 119, 23.4.2004, s. 1), odôvodnenie 69; stanovisko generálneho advokáta Fennellyho z 26. novembra 1998, Francúzsko/Komisia, C-251/97, ECLI:EU:C:1998:572, bod 26.

- (62) Pri stanovení, či opatrenie poskytuje podniku výhodu ⁽¹⁾, je rovnako nepodstatná aj presná forma opatrenia. Z hľadiska pojmu štátna pomoc je relevantné nielen poskytnutie pozitívnych hospodárskych výhod, ale výhodu môže predstavovať aj oslobodenie od hospodárskej záťaže. Takéto oslobodenie od hospodárskej záťaže predstavuje širokú kategóriu zahŕňajúcu akékoľvek zníženie poplatkov, ktoré sú spravidla zahrnuté do rozpočtu podniku ⁽²⁾. Patria sem všetky situácie, keď sú hospodárske subjekty oslobodené od nákladov nutne spojených s ich hospodárskou činnosťou ⁽³⁾.
- (63) Všeobecný súd v rozsudku z roku 2014 rozhodol, že diferencované dane na vstupné do verejných a súkromných kasín v Grécku nepredstavujú zníženie dane v prospech verejných kasín, čo by viedlo k vzniku výhody na účely článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Podľa Všeobecného súdu „z predmetného opatrenia vyplýva, že sumy uhrádzané štátu kasínami ako daň zo vstupného sú len podielom zo sumy, ktorú každé kasíno vyberá na vstupnom. Ďalej [...] preskúmané opatrenie nezodpovedá zníženiu daňového základu, keďže sumy uhrádzané každým kasínom sú 80 % podielom z celého vstupného, ktoré bolo skutočne vybraté. Keďže „80 % podiel uhrádzaný štátu všetkými kasínami vypočítaný ako podiel zo sumy, ktorú tieto kasína skutočne vybrali z predaných vstupeniek“ ⁽⁴⁾, „skutočnosť, že kasína, na ktoré sa uplatňuje vstupné vo výške 6 eur, uhrádzajú štátu prostredníctvom preskúmaného opatrenia nižšie sumy než kasína, na ktoré sa uplatňuje vstupné vo výške 15 eur, nepostačuje na preukázanie existencie zvýhodnenia kasín patriacich do prvej kategórie.“ ⁽⁵⁾
- (64) V uznesení z roku 2015 Súdny dvor uviedol, že: „Všeobecný súd bol oprávnený vychádzať zo skutočnosti, že rozdiel medzi dvoma absolútnymi sumami, ktoré sa majú vrátiť gréckemu štátu, zodpovedá rovnakému percentuálnemu podielu rozdielných súm prijatých týmito dvoma kategóriami kasín.“ ⁽⁶⁾
- (65) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia dospela k záveru, že predmetným opatrením sa neposkytuje výhoda na účely článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- (66) Pokiaľ ide o prax poskytovania bezplatných vstupeniek, Všeobecný súd v rozsudku z roku 2014 rozhodol, že „kasína, na ktoré sa uplatňuje vstupné vo výške 6 eur“ sú „zvýhodnené v rozsahu, v akom pri výbere rovnakého vstupného (rovnajúceho sa nule) uhrádzajú štátu nižšiu daň ako kasína, na ktoré sa uplatňuje vstupné vo výške 15 eur“ ⁽⁷⁾. Následne však rozhodol, že vzhľadom na to, že systém vstupného do kasín v Grécku neposkytuje výhodu tým kasínam, ktoré si účtujú vstupné vo výške 6 EUR, systém bezplatného vstupného nemožno považovať za výhodu, ktorá zosilňuje výhodu poskytnutú daným systémom ⁽⁸⁾. Ďalej rozhodol, že „keďže režim zdanenia vstupného v kasínach neposkytuje, pokiaľ ide o predané vstupenky, výhodu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a keďže predmetný členský štát mohol umožniť vystavenie lístkov na voľný vstup z presných a jasných dôvodov, akými sú akcia alebo spoločenská povinnosť, je dôvodné, aby tento členský štát uložil ako dodatočnú podmienku, aby mu bola uhradená daň, ktorá mu patrí, aj v prípade voľného vstupu.“ ⁽⁹⁾ Všeobecný súd preto vylúčil existenciu samostatnej a osobitnej výhody vyplývajúcej z praxe poskytovania bezplatnej vstupenky ⁽¹⁰⁾.
- (67) V uznesení z roku 2015 Súdny dvor potvrdil, že vzhľadom na to, že: „Všeobecný súd správne rozhodol, že jediný rozdiel medzi sumami vyplatenými štátu za vstupenku neposkytuje výhodu tým kasínam, na ktoré sa vzťahuje vstupné vo výške 6 EUR“, nemôže postup poskytovania bezplatného vstupného posilniť danú výhodu ⁽¹¹⁾.
- (68) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia dospela k záveru, že opatrením bezplatného vstupného sa neposkytuje výhoda v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 24. júla 2003, Altmark Trans, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, bod 84.

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 15. marca 1994, Banco Exterior de España, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100, bod 13; rozsudok Súdneho dvora z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia, C-156/98, ECLI:EU:C:2000:467, bod 25; rozsudok Súdneho dvora z 19. mája 1999, Taliansko/Komisia, C-6/97, ECLI:EU:C:1999:251, bod 15; rozsudok Súdneho dvora z 3. marca 2005, Heiser, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130, bod 36.

⁽³⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 20. novembra 2003, GEMO SA, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, body 28 až 31.

⁽⁴⁾ Rozsudok z roku 2014, bod 55.

⁽⁵⁾ Tamže, bod 57.

⁽⁶⁾ Uznesenie z roku 2015, bod 35.

⁽⁷⁾ Rozsudok z roku 2014, bod 76.

⁽⁸⁾ Tamže, bod 77.

⁽⁹⁾ Tamže, bod 78.

⁽¹⁰⁾ Tamže, bod 80.

⁽¹¹⁾ Uznesenie z roku 2015, bod 55.

- (69) Sťažovateľ napokon tvrdí, že systém vstupného do kasín v Grécku vedie k vyššej atraktívnosti verejných kasín pre zákazníkov v dôsledku nižšieho regulovaného vstupného a vyššieho celkového príjmu (t. j. vytvárania iných zdrojov príjmu, ako sú hazardné hry, ubytovanie, barové a reštauračné služby) z ďalších zákazníkov, ktorých prilákalo nižšie vstupné. S ohľadom na to, že systém vstupného do kasín v Grécku sám osebe neposkytuje výhodu verejným kasínam, takisto ako v prípade bezplatného vstupného nemožno za výhodu považovať ani zvýšenú atraktívnosť či zvýšený výnos plynúci z dodatočných zákazníkov. V každom prípade, aj keby sa preukázala existencia takejto výhody, pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ môžu predstavovať iba výhody poskytnuté priamo alebo nepriamo zo štátnych zdrojov ⁽¹⁾. Podľa Súdneho dvora negatívny nepriamy účinok na príjmy štátu vyplývajúci z regulačných opatrení nepredstavuje presun štátnych zdrojov, ak je inherentnou črtou opatrenia ⁽²⁾. Napríklad vnútroštátne právne predpisy, v ktorých sa stanovuje minimálna cena určitého tovaru, nezahŕňajú presun štátnych zdrojov ⁽³⁾. Keďže diferencovaná daň odvádzaná verejnými a súkromnými kasínami predstavuje stratu pre štát, zo samotnej skutočnosti, že verejné kasína mohli účtovať nižšie vstupné než súkromné kasína nevyplýva strata štátnych zdrojov. Komisia preto dospela k záveru, že ak by sa aj preukázala existencia výhody, ktorú uvádzal sťažovateľ, táto výhoda sa neposkytuje zo štátnych zdrojov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- (70) Pri klasifikácii opatrenia ako štátnej pomoci musia byť splnené všetky štyri *kumulatívne* podmienky stanovené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a preto nie je potrebné skúmať, či sú v tomto prípade splnené ostatné podmienky.

6. ZÁVER

- (71) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia dospela k záveru, že systém odvodov zo vstupného do kasín v Grécku, ktorý existoval do novembra 2012, nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Systém odvodov zo vstupného do kasín v Grécku, ktorý existoval do novembra 2012, nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Helénskej republike.

V Bruseli 9. augusta 2018

Za Komisiu
Margrethe VESTAGER
členka Komisie

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 24. januára 1978, Van Tiggele, 82/77, ECLI:EU:C:1978:10, body 25 a 26, rozsudok Všeobecného súdu z 12. decembra 1996, Air France/Komisia, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, bod 63.

⁽²⁾ Vec C-379/98, Preussen Elektra, EU:C:2001:160, bod 62.

⁽³⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 24. januára 1978, Van Tiggele, 82/77, ECLI:EU:C:1978:10, body 25 a 26.